

МІСІЯ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Світові ринкові перетворення та процеси реформування вищої освіти у різних країнах ставлять нові вимоги до розроблення стратегії розвитку сучасних університетів. У Бухарестській Декларації (2004 р.) зазначається, що сучасні університети й інші заклади вищої освіти відіграють провідну роль у розвитку суспільства, економіки та культури на всіх рівнях – глобальному, регіональному, національному та місцевому. Університети не є вже просто відповідальними за породження і збереження фундаментальної науки й освіченості, а беруть участь у тлумаченні, розповсюдженні та використанні нового знання.

Всесвітня конференція з проблем вищої освіти (Париж, 1998 р.) схвалила парадигму вищої освіти у «Всесвітній декларації про розвиток вищої освіти у XXI столітті: передбачення та дії», основними положеннями якої стали: зростання суспільної місії закладу вищої освіти; зростання значення «етичної місії» закладу вищої освіти; студентоорієнтоване навчання; орієнтація змісту освіти на інтеркультурну взаємодію, формування глибоко вмотивованих громадян, здатних до розв'язання суспільних проблем; орієнтація на формування здатності до аналітичного, критичного, прогностичного мислення, навичок колективної праці, комунікативних навичок; акцентування освітнього процесу на формування дослідницьких навичок, ініціативності; систематичне активне застосування нових інформаційних технологій, дистанційних форм навчання; сприяння постійному оновленню навчальних програм, створенню міждисциплінарних та трансдисциплінарних програм; постійне оновлення методів навчання; менеджерський стиль управління закладом вищої освіти, участь представників підприємств в управлінні закладом вищої освіти; інтернаціоналізація вищої освіти.

Один із провідних сучасних експертів у галузі вищої освіти, координатор з питань вищої освіти Світового банку Дж. Салмі зазначає, що узагальнено «формула» концепції університету світового класу складається з трьох груп факторів, а саме: висока концентрація талантів як серед викладачів, так і студентів; значні фінансові можливості; оптимальна управлінська модель, що передбачає розуміння стратегії, інноваційні підходи й гнучкість [1]. Саме дослідницький університет світового класу, на думку Ф. Альтбаха [2], є основною інституцією нашого століття, бо він відіграє провідну роль у трикутнику знань «освіта – наука – бізнес», і тим самим є каталізатором суспільного розвитку. Це означає, що формується бачення місії університету як організації з підприємницьким потенціалом, адже університети мають забезпечувати формування трансферу результатів наукової діяльності у виробничу сферу.

У Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки [3] зазначається, що місія вищої освіти полягає в забезпеченні сталого інноваційного розвитку України через підготовку висококваліфікованих фахівців, створення та поширення знань, формування інтелектуального, соціального й духовного капіталу суспільства, готового до викликів майбутнього. А візія вищої освіти України – це побудова конкурентоспроможної системи різних закладів вищої освіти, що у співпраці з науковими установами й підприємствами формує фаховий і науково-освітній потенціал нації на засадах безперервного особистісного й професійного розвитку, орієнтована на найвищі досягнення, інтегрована у світовий освітній і дослідницький простір.

Місія вітчизняних університетів, згідно Закону України «Про вищу освіту», ґрунтується на таких принципах: сприяння сталому розвитку суспільства шляхом підготовки конкурентоспроможного людського капіталу та створення умов для освіти протягом життя; сприяння утвердженню української національної та громадянської ідентичності, вихованню патріотизму, формуванню оборонної свідомості; визначення збалансованої структури й обсягу підготовки фахівців із вищою освітою з урахуванням потреб особистості, інтересів держави, територіальних громад та роботодавців [4]. У наукових дослідженнях останнього

десятиліття внесок університету в економічний розвиток регіонів та країн, місію суспільної корисності університету ще називають «третьою місією університету» [5].

Отже, цінності місії університету виходять на етичні складові суспільної життєдіяльності, зумовлюючи соціальну включеність та партнерство. Університетська автономія своєю зворотною стороною має відповідальність, зокрема соціальну: відповідальність перед суспільством за свою діяльність у галузі освіти та науки, а також за дії в інтересах суспільства. Сучасні університети визначають тенденції розвитку суспільства, прогножуючи таким чином основні напрями соціокультурних змін. Основними засобами в цьому процесі виступають інноваційне мислення й інноваційні технології. У цьому контексті місія сучасного університету полягає у виробленні й передачі знань і надбань культури; провадженні наукової діяльності; вихованні інтелектуальної еліти; формуванні освіченої та компетентної особистості; наданні можливостей студентам всебічного розвитку; формуванні в студентів комунікаційно-суспільних і спеціалізованих навичок відповідно до фаху; самовдосконаленні; зберіганні академічної традиції; упровадженні результатів інноваційної діяльності в соціальну й виробничу сфери; підтримці сталого розвитку суспільства.

Література

1. Salmi J. (2009). The Challenge of Establishing World-Class Universities. Washington, DC: The World Bank
2. Altbach P., Reisberg L., & Rumbley L. (2009). Trends in Global Higher Education: Tracking an Academic Revolution. A Report Prepared for the UNESCO 2009 World Conference on Higher Education <https://surl.li/zrqkgf>
3. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 роки. <https://surl.li/icofwk>
4. Закон України «Про вищу освіту». <https://surl.li/hypvjb>
5. Рогожа М., Курбатов С. (2017). Місія університету в західноєвропейській культурі (етичні та соціологічні аспекти). *Філософія освіти*. 2. 29-45.

**Ministry of Education
and Science of Ukraine**

**National University of Life
and Environmental Sciences of
Ukraine**

**Faculty of Humanities
and Pedagogy**

**Uniwersytet
Pomorski
w Słupsku**

**Дипломатична
академія
України**

**University of
Reading**

**NATIONAL UNIVERSITY OF LIFE
AND ENVIRONMENTAL SCIENCES OF UKRAINE
Faculty of Humanities and Pedagogy
Department of Philosophy and International Communication**

**INTERNATIONAL AND INTERCULTURAL COMMUNICATION
IN SHAPING UKRAINE'S IMAGE:
DEVELOPMENT STRATEGIES**

**MATERIALS
OF THE INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE**

May 01, 2025

Kyiv

Міжнародна і міжкультурна комунікація у формуванні іміджу України: стратегії розвитку: зб. матеріалів Міжнародної наук.-практ. конф. Київ, 01 травня, 2025 р. Київ: Міленіум, 2025. 178с.

Збірник укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Міжнародна і міжкультурна комунікація у формуванні іміджу України: стратегії розвитку», що її провела кафедра філософії та міжнародної комунікації гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямками роботи конференції.

Видання розраховано на науковців, викладачів, аспірантів, студентів.

The collection is compiled on materials of the International scientific and practice conference «International and intercultural communication in shaping Ukraine's image: development strategies» a held by the Department of Philosophy and International Communication of the Faculty of Humanities and Pedagogy of the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine. All the materials are synchronized with the guidelines of the conference.

Forscientists, lecturers, postgraduates, students.

Редакційна колегія:

Шинкарук В.Д., д-р філ. наук, проф. (голова); Балалаєва О. Ю., канд. пед. наук, доц., Вакулик І.І., канд. філ. наук, доц.; Культенко В.П., канд. філос. наук, доц., Лаута О.Д., канд. філос. наук, доц., Савицька І.М., канд. філос. наук, доц., Христюк С.Б., канд. іст. наук, доц.

Схвалено до друку на засіданні вченої ради
гуманітарно-педагогічного факультету, протокол № 9 від 17.04.2025

Тези подано в авторській редакції.

Автори тез відповідають за достовірність викладеного матеріалу,
за правильне цитування джерел, покликання на них і засвідчують відсутність плагіату.

Передруковувати опубліковані в збірнику матеріали
дозволяється тільки за згодою авторів.

© НУБіП України, 2025
© Автори, 2025